

(Den fördolda storheten.doc)

Vishetens väg

VIII Den fördolda storheten

VIII. Den fördolda storheten. S 275

Där nere

Det betyder ringa ting och vardaglig pliktuppfyllelse.

Där nere

Det betyder storhet i det lilla och gudomlig närvaro.

Där nere

Det betyder sjukdom, lidande, misslyckanden kopplade till gudomlig upprättelse.

Det betyder dödande av jaget och upphöjandet av Gud

Där nere

Det betyder utgångspunkten för att den kristne skall bli "ett vapen i Lammets natur". 276

Det betyder troshjältar som framträder ur "hemlivets prov". 278

Det betyder trogen i det lilla tills någon Elia kastar manteln på dig. 278

Det betyder underbar vishet inför furstedömen och väldigheterna i det himmelska och en tvivlande mänsklighet om Guds barn gjorde allt efter hans föreskrift...Församlingen skulle vara en stormakt 279

Där nere – förebilden

Världsförsonaren började sin verksamhet med att ingå uti och helga våra jordiska plikter. 279

Bipoänger

En kristlig karaktär fullkomnas ej på en dag. 275

Örnen byter fjädrar, unga män krisar. Detta är förnyelsens förutsättning. 276

Herren gör aldrig några åskådningsunder, som underblåsa folkets lidelser eller reta deras fåfänga. 277

Lyckan vinnes inte genom att bli herreman eller stadsfröken. 278

Den Gud som uppenbaras från predikstolen, verkar lika stort och lika kraftigt i den mest undangömda vrå 278

Man behöver Guds Ande lika mycket för att vara människa. 279

En kristens redbara arbete större inflytande än teologiska system 280

Hänvisningar

Hänvisningar till både Skrift och natur

VIII. Den fördolda storheten. S 275

(Min anmärkning: rubriken står inte för huvudmotivet. Min rubrik: Trogen i det lilla)

»I en ringa ting har du varit trogen.»

Matt 25:21 s 275 Hans herre svarade honom: 'Rätt så, du gode och trogne tjänare! När du var satt över det som ringa är, var du trogen; jag skall sätta dig över mycket. Gå in i din herres glädje.'

Min rubrik: det stora har mestadels en oansenlig början i tillvarons trappa

Låt mig först anmärka, att det stora merendels har en oansenlig början. Varje dag har en morgongryning, sommaren en vår av kamp och seger, tåreströmmar och fågelsång. Ur svagheten framträder en triumferande livsande. Mognade ax utvecklas från den späda brodden, som i barnafrom tillbedjan böjer sig för dagdroppen.

Ju högre livsformen stiger på tillvarons trappa, ju långsammare är utvecklingen. Insekten är utbildad på några timmar; människan däremot behöver många år för sin utveckling, och skriften talar till och med om ett fortgående evigheten igenom. (2 Kor. 3: 18.)

2 Kor 3:18 s 275 Men vi alla som med avhöljt ansikte återspegla Herrens härlighet, vi förvandlas till hans avbilder, i det vi stiga från den ena härligheten till den andra, såsom när den Herre verkar, som själv är ande.

Hur hjälplöst och beroende är ej det lilla barnet, och dock vilken oerhörd kraft slumrar ej i barnasjälen! Och till vilket stort, högt och heligt mål leder ej den långsamma och gradvisa utvecklingen!

Min rubrik: En kristlig karaktär fullkomnas ej på en dag

Mod, unge vän! En kristlig karaktär fullkomnas ej på en dag. Om du felar, bli ej modlös.

Ångra och bekänn, men stå upp och bli ej stående i surmulen tystnad. Sjung Davids 103 psalm: »Lova Herren, min själ, den dig alla dina synder förlåter och helar alla dina brister», och tacka honom, som gör dig ung och frisk på nytt **(275 sen 276)** som en örn.

Psalt 103:3-5 s 275 3han som förlåter dig alla dina missgärningar och helar alla dina brister, 4han som förlössar ditt liv från graven och kröner dig med nåd och barmhärtighet, 5han som mättar ditt begär med sitt goda, så att du bliver ung på nytt såsom en örn.

Min rubrik: Örnen byter fjädrar, unga män krisar. Detta är förnyelsens förutsättning.

När denne »kungsfågel» byter om fjädrar, söker han gärna ensamheten, ty han är sjuk och modlös, men då ruggningstiden är förbi, spänner han ut sina vingar och färdas genom det blå liksom en nymålad oceanångare. Så händer ofta, att unge män bli modfällda under genomgången av någon allvarlig kris, vars ändamål är en genomgående förnyelse; men sedan — vilken lovsång de bringa Herren, vilken hänförelse, vilken iver att tjäna Gud!

Min rubrik: Många av Gud återställda misstag på vägen mot ” att bära vapen i Lammets natur”

Man lär ej första dagen att bära vapen i Lammets natur, och nya erfarenheter av Guds nåd sätta oss på nya prov; men det öra, som Petrus avhög, helades av Mästaren; Mark 14:47 s 276 47Men en av dem som stodo där bredvid drog sitt svärd och högg till översteprästens tjänare och högg så av honom örat.

och han skall även återställa, vad du felar, om dina avsikter äro goda. Jag nästan anar, att många av eder skola göra åtskilliga misstag, innan I ären mogna för Guds verk; men han är mästare såsom ingen annan. Sådan han var inskrivningsdagen, sådan är han alla dagar, mild och ödmjuk i sitt hjärta, och den tid kommer, då även I skolen ur stoftet ropa: »Du är värdig, endast du!»

Upp 4:11 s 276 ”Du, vår Herre och Gud, är värdig att mottaga pris och ära och makt, ty du har skapat allting, och därför att så var din vilja, kom det till och blev skapat.”

Min rubrik: Sällningens tid

Det är en sällningens tid, då unge män snava, och mången torde falla genom sitt högmod, men upprättad av Hans uthålliga, trofasta kärlek, går han sedan, med fuktad kind, och styrker sina bröder. Satan kan sålla eder såsom vete, men vetet skördar Herrens loge, och satan får agnarna.

Luk 22:31 s 276 Simon, Simon! Se, Satan har begärt att få eder i sitt våld, för att kunna sålla eder såsom vete;

Min rubrik: Vi kommer på skam men han lyckas

I torden bliva till skam med alla stora tankar om eder själva, men det skadar ej för unge män att skämmas en och annan gång. I bättre hem har man toalettrum. Den store arkitekten har inrättat vår konungs palats med toalett. Skamvrån är ofta nog tamburen till hans furstliga gemak, och evangelii tvättkar är gjort av speglar.

Där får Adamsson titta i spegeln, eller kanske ännu bättre, skåda och se, hurudan han ser ut, **(276 sen 277)** och sedan Jesu blod fått rena och Anden helga hans hjärta, får han ingå i det allra heligaste och se konungen. Det finns mera hopp i din blygsel än i din fåfänga. »Före undergången högfärdas mannens hjärta, men ödmjukhet går före ära.»

Ordspr 18:12 s 277 Före fall går högmod i mannens hjärta, och ödmjukhet går före ära.

För vårt högmodskull eller till riktande av vår erfarenhet måste han leda oss på vägar, där vi komma på skam men han lyckas. Och gärna må ditt namn förgås, blott Jesu namn förhärligas.

Min rubrik: Det egna jagets man måste nedbrytas

Mästaren har en förunderlig makt att leda allt och vinna genom allt. Så lära vi mest genom våra misstag, och misslyckanden är en maning till djupare allvar och heliga beslut, under ökat misstroende till oss själva och tro på Gud. Det egna jagets man måste nedbrytas och undertramparen själv vara underlagd en högre makt, innan han får det

nya namnet och det kan sägas till honom: »Du har kämpat med Gud och människor och fått överhanden.»

1 Mos 32:28 s 277 Han sade: "Du skall icke mer heta Jakob, utan Israel, ty du har *kämpat* med *Gud* och med människor och vunnit seger."

Min rubrik: Det egna jaget måste nedbrytas även efter midnattskampen

Och många äro de, som efter midnattskampen vid Jabbok ej kunna lämna sin djupt inrotade vana att styra och ställa för sig själva, liksom patriarken sände ett helt läger för att blidka Esau, änskönt den nya välsignelsen innebar full seger över alla. (1 Mos. 33.)

1 Mos 33:1-8 s 277 10 och Jakob lyfte upp sina ögon och fick se Esau komma med fyra hundra man. Då fördelade han sina barn på Lea och Raket och de båda tjänstekvinnorna. 20 och han lät tjänstekvinnorna med deras barn gå främst, Lea med hennes barn därefter, och Raket med Josef sist. 30 och själv gick han framför dem och bugade sig sju gånger ned till jorden, till dess han kom fram till sin broder. 4 Men Esau skyndade emot honom och tog honom i famn och föll honom om halsen och kysste honom; och de gräto. 5 Och när han lyfte upp sina ögon och fick se kvinnorna och barnen, sade han: "Vilka äro dessa som du har med dig?" Han svarade: "Det är barnen som Gud har beskärmt din tjänare." 6 Och tjänstekvinnorna gingo fram med sina barn och bugade sig. 7 Därefter gick ock Lea fram med sina barn, och de bugade sig. Slutligen gingo Josef och Raket fram och bugade sig. 8 Sedan frågade han: "Vad ville du med hela den skara som jag mötte?" Han svarade: "Jag ville finna nåd för min herres ögon."

Min rubrik: Kristenlivets förutsättning, egen svaghet

De vilkas håg står till de heliga vägarna hava sin starkhet i Herren, men att hava sin berömmelse i en annan förutsätter nödvändigtvis egen svaghet, ty hur kan någon hava sin starkhet i en annan, om han är sig själv nog? I måsten dö för det nya namnet.

Min rubrik: Herren gör inga åskådningssunder

Det stora sker tyst. Herren gör aldrig några åskådningssunder, som underblåsa folkets lidelser eller reta deras fåfänga. Han uppehöll Israel under fyrtio år genom ett under, som varje dag upprepades, men ingen såg, när mannat föll. Fromma män nitälska för Guds ära, men sin ära sköter han allra bäst själv. (277 sen 278)

Min rubrik: Trogen i det lilla, det är stort. Se på naturen

Vad är stort? Denna fråga torde vidröra den ömmaste punkten i ditt liv. Du vill uträtta någonting stort. I allmänhet frågar världen mindre efter huru stor en sak är, blott den sker stort. Blind och kortsynt är människan och fattar sällan det avgörande slutet. Ej enbart att göra i stort, men att vara trogen i det lilla och fylla sin bestämmelse, det är stort. Och denna storhet uppenbaras allra mest i det fördolda; och stora krafter verka stilla. Den skapande anden arbetar ljudlöst. Se på solen! Studera växtriket, där det ena undret sluter sig till det andra och träd och blommor växa utan buller, liksom Salomos tempel uppfördes utan ljud av hammare och järnverktyg.

1 Kon 6:7 s 278 70 och när huset uppfördes, byggdes det av sten som hade blivit färdighuggen vid stenbrottet; alltså hördes varken hammare eller yxa eller andra järnverktyg vid huset, när det byggdes.

Visdomen och den överflödande kraften arbetar i det fördolda. Ju mera rikt och överflödande ett trosliv är, dess mera ljudlös harmoni och godmodig självförgätenhet. Gamla träd sätta mera frukt och mindre löv. Må livets ande fostra dig till en omedveten storhet!

Min rubrik: Lev heligt i din lilla vrå, tills någon Elia kastar manteln över dig

Var glad och lev heligt i din lilla vrå. Varför skulle du se efter blanka stövlar, om din uppgift är att inbärga livets gyllne skördar. Plöj din åker i Jesu namn och

inbärga dess avkastning under skördesång, var en glad tjänare och följ oxarna, tills någon Elia kastar manteln över dig!

1 Kon 19:19 s 278 När han sedan gick därifrån, träffade han på Elisa, Safats son, som höll på att plöja; tolv par oxar gingo framför honom, och själv körde han det tolfte paret. Och Elia gick fram till honom och kastade sin mantel över honom.

Min rubrik: Troshjältarna framträder ur hemlivets prov

Då må du gärna offra dina tolv par för glädjen att följa honom. Den som tröskar vete i presskaret, vågande sitt liv för andra, är den rätte mannen att slå midjaniterna; och den tro, som går, då andra fly, har ryckt små lamm ur lejonets mun. (Dom. 6; 1 Sam. 17: 32—58.)

Dom 6:11 s 278 110 Och HERRENS ängel kom och satte sig under terebinten vid Ofra, som tillhörde abiesriten Joas; dennes son Gideon höll då på att klappa ut vete i vinpressen, för att bärga det undan Midjan.

Dom 6:1 s 278 Men när Israels barn gjorde vad ont var i HERRENS ögon, gav HERREN dem i Midjans hand, i sju år. 1 Sam 17:32—58 s 278 32 Och David sade till Saul: ”Må ingen låta sitt mod falla. Din tjänare vill gå åstad och strida mot denne filisté.” 33 Saul sade till David: ”Icke kan du gå åstad mot denne filisté och strida mot honom; du är du ju allenast en yngling, och han är en stridsman allt ifrån ungdomen.” 34 Men David svarade Saul: ”Din tjänare har gått i vall med sin faders får; om då ett lejon eller en björn kom och tog bort ett får av hjorden, 35 så följde jag efter vilddjuret och slog ned det och ryckte rovet ur munnen på det; och om det då reste sig upp mot mig, så fattade jag det i skägget och slog ned det och dödade det. 36 Har nu din tjänare slagit ned både lejon och björn, så skall det gå denne oomskurne filisté såsom det gick vart och ett av dessa djur, ty han har smadat den levande Gudens här.” 37 Och David sade ytterligare: ”HERREN, som räddade mig undan lejon och björn, han skall också rädda mig undan denne filisté.” Då sade Saul till David: ”Gå då åstad; HERREN skall vara med dig.” 38 Och Saul klädde på David sina egna kläder och satte en kopparhjälm på hans huvud och klädde på honom ett pansar. 39 Och David omgjordade sig med hans svärd utanpå kläderna och prövade på att gå därmed, ty han hade aldrig försökt något sådant. Och David sade till Saul: ”Jag kan icke gå så klädd, ty jag har aldrig försökt sådant.” Därpå lade David det av sig. 40 Och han tog sin stav i handen och valde ut åt sig fem släta stenar ur bäcken och lade dem i sin herdeväska och i barmen, och tog sin slunga i handen; därefter gick han fram mot filistéen. 41 Och filistéen gick framåt och kom David allt närmare, och hans sköld bärare gick framför honom. 42 Då nu filistéen såg upp och fick se David, föraktade han honom; ty denne var ännu en yngling, ljuslätt och skön. 43 Och filistéen sade till David: ”Menar du att jag är en hund, eftersom du kommer emot mig med käppar?” Och filistéen förbannade David, i det han svor vid sina gudar. 44 Sedan sade filistéen till David: ”Kom hit till mig, så skall jag giva ditt kött åt himmelens fåglar och åt markens djur.” 45 David svarade filistéen: ”Du kommer mot mig med svärd och spjut och lans, men jag kommer mot dig i HERREN Sebaots namn, hans som är Israels härs Gud, den härs som du har smadat. 46 HERREN skall denna dag överlämna dig i min hand, så att jag skall slå ned dig och taga ditt huvud av dig, och jag skall denna dag giva de filisteiska krigarnas döda kroppar åt himmelens fåglar och åt jordens vilda djur; så skola alla länder förnimma att Israel har en Gud. 47 Och hela denna hop skall förnimma att det icke är genom svärd och spjut som HERREN giver seger; ty striden är HERRENS, och han skall giva eder i vår hand.” 48 När då filistéen gjorde sig redo och gick framåt och närmade sig David, sprang David med hast fram mot hären, filistéen till mötes. 49 Och David stack sin hand i väskan och tog därur en sten och slungade och träffade filistéen i pannan; och stenen trängde in i pannan, så att han föll omkull med ansiktet mot jorden. 50 Så övervann David filistéen med slunga och sten och slog filistéen till döds. 51 Utan att David därvid hade något svärd i sin hand. Sedan sprang David fram och ställde sig invid filistéen och fattade i hans svärd; och när han hade dragit det ut ur skidan, gav han honom dödsstöten och högg av hans huvud därmed. När filistéerna nu sågo att deras kämpe var död, flydde de. 52 Men Israels och Juda män stodo upp och höjde ett härskri och förföljde filistéerna ända dit där vägen går till Gai, och ända intill Ekrons portar; och filistéer föllo och lågo slagna på vägen till Saaraim, och sedan ända till Gat och ända till Ekron. 53 Sedan Israels barn sålunda häftigt hade förföljt filistéerna, vände de tillbaka och plundrade deras läger. 54 Och David tog filistéens huvud och förde det till Jerusalem, men hans vapen lade han i sitt tält. 55 När Saul såg David gå ut mot filistéen, frågade han härhövitsmannen Abner: ”Vems son är denne yngling, Abner?” Abner svarade: ”Så sant du lever, konung, jag vet det icke.” 56 Då sade konungen: ”Hör då efter, vems son den unge mannen är.” 57 När sedan David vände tillbaka, efter att hava slagit ihjäl filistéen, tog Abner honom med sig och förde honom inför Saul, medan han ännu hade filistéens huvud i sin hand. 58 Då sade Saul till honom: ”Vems son är du, yngling?” David svarade: ”Din tjänare Isais, betlehemitens, son.”

Troshjältarna framträdde ur hemlivets prov. Tro därför ej, att lyckan vinnes genom att bli herreman eller stadsfröken, och minns, att den Gud, som uppenbaras från predikstolen, verkar lika stort och lika kraftigt i den mest undångömda vrå. (278 sen 279)

Min rubrik: Livets högsta ideal började i timmermannen

Josefs verkstad

Livets högsta ideal börja i timmermannen Josefs verkstad. Världsförsonaren började sin verksamhet med att ingå uti och helga våra jordiska plikter. Skaparen fattar yxan och

tager sågen i sin hand för att timra. Ja, han timrade palats och gyllene salar åt Adams fallna släkte och gick sedan att öppna himmelen över en försonad värld. Och han ville gärna inlägga så mycket av sina evighetstankar i vårt liv, som det mänskliga kan inrymma. Mången synes tro, att en kristen behöver Guds Ande blott i andliga ting, och att endast predikanten behöver Andens dop. Detta är ett stort misstag. Man behöver Guds Ande lika mycket för att vara människa, en sann människa, människan sådan som Gud från evighet hade tänkt sig henne. Det är ej blott som helgon utan som m ä n n i s k o r vi skola bära Människosönens bild.

Min rubrik: Vilken underbar vishet inför furstedömen och väldigheterna i det himmelska och en tvivlande mänsklighet om Guds barn gjorde allt efter hans föreskrift

Vilken underbar v i s h e t skulle ej uppenbaras genom församlingen inför furstadömen och väldigheterna i det himmelska (Ef. 2)

Ef 1:21 s 279 21över alla andevärldens furstar och väldigheter och makter och herrar, ja, över allt som kan nämnas, icke allenast i denna tidsålder, utan ock i den tillkommande.

Ef 2:6 s 279 Ja, han har uppväckt oss med honom och satt oss med honom i den himmelska världen, i Kristus Jesus, och en tvivlande mänsklighet på jorden, om Guds barn gjorde allt efter hans föreskrift i Jesu namn och till Guds ära! (Kol. 3: 17.)

Kol 3:17 s 27917Och allt, vadhelst I företagen eder i ord eller gärning, gören det allt i Herren Jesu namn och tacken Gud, Fadern, genom honom.

Vilket solsken en moder skulle föra med sig, om hon varje morgon komme ned från ett samtal med Gud! Och vilken skön harmoni vårt liv skulle uppenbara, om vi gjorde allt efter den bild, som Herren hade visat oss på berget! Församlingen skulle vara en stormakt under närvarande tid, då vi äro så många, om alla Guds barn kände ansvar att förhärliga Gud i sin kallelse och vore sanningsälskande, pålitliga och trofasta själar. Men vi äro alltför lata och försumliga, då det gäller att i våra liv omsätta och förverkliga de intryck, som Herrens Ande giver.

Min rubrik: Tillämpad kristendom i vardagslivet är vad tiden behöver

Tillämpad kristendom i vardagslivet är just (279 sen 280)vad tiden behöver. Den omvändelse, som ej åstadkommer märkbara förändringar i vårt hem, är det ej mycket med. En hantverkare, som brukade fuska i arbetet, blev omvänd till Gud. Kort efter omvändelsen kom pastorn, som var en troende, praktisk Herrens tjänare, och besökte honom. För denne omtalade han sin glädje i Herren, vartill pastorn svarade: »Då hoppas jag, att du gör bättre skor.» Den nyomvände skomakaren rodnade och kunde ej förstå pastorns beteende, då han kort därpå avlägsnade sig. Men ju mer han tänkte på sin lärares ord, strömmade ljuset in, och han utbrast: »Kan jag verkligen tjäna Gud och visa honom min tacksamhet för undfången nåd genom att göra bättre skor, så vill jag i Herrens namn göra det.» Och den nyomvände fattade verkligen sin uppgift att göra bättre skor, och hans kunder blevo synnerligen belättna med hans omvändelse.

Min rubrik: En kristens redbara arbete större inflytande än teologiska system

Kristendomens uppgift är att genomtränga livet. Den vishet, som lär konstnären, snickaren och smeden, ingenjören och byggmästaren, arbetsgivaren såväl som drängen att fylla sin plats och göra ett redbart och gott arbete — denna vishet, uppenbarad hos en kristen, utövar större inflytande på världens evangelisering än alla filosofiska föreläsningar eller

utredningar av teologiska system. Men försummelse, vårdslöshet, ögontjänst, avundsjuka, ärelystnad, bedrägerier och affärsknep hänle åt en hög bekännelse. Gudstjänsten består ej i att gå till kyrkan och missionshuset utan i praktisk utövning av Herrens bud. Försumma icke hans helgedomar, men var en verksam görare, och du skall vara salig i din gärning. Intressera dig för din kallelse, och låt hans närvaro upplysa och helga trons värld i vardagslivet. (280 sen 281)

Min rubrik: Exemplet blomsterkungen och linnéan i skogen

Varigenom vann blomsterkungen sitt namn? Genom sin kärlek till blommor, som var så full av intresse, att han uppsökte linnéan i skogen. Och om du är trogen i det lilla, skall även du finna den blomman, som gör din livsgärning odödlig, och du skall bära hennes namn evigheterna igenom. Och när husbonden kallar oss till räkenskap och lön utdelas, skola vi lönas, icke efter våra framgångar, utan efter vår trohet.

Bibelställen

* exempel

** exempel av stort värde

*** centralt citat

* 1 Mos 32:28 s 277 Han sade: "Du skall icke mer heta Jakob, utan Israel, ty du har kämpat med Gud och med människor och vunnit seger." (exempel på jagets nedbrytande, delvis gjort exempel)

* 1 Mos 33:1–8 s 277 1Och Jakob lyfte upp sina ögon och fick se Esau komma med fyra hundra man. Då fördelade han sina barn på Lea och Rakel och de båda tjänstekvinnorna. 2Och han lät tjänstekvinnorna med deras barn gå främst, Lea med hennes barn därefter, och Rakel med Josef sist. 3Och själv gick han framför dem och bugade sig sju gånger ned till jorden, till dess han kom fram till sin broder. 4Men Esau skyndade emot honom och tog honom i famn och föll honom om halsen och kysste honom; och de gråto. 5Och när han lyfte upp sina ögon och fick se kvinnorna och barnen, sade han: "Vilka äro dessa som du har med dig?" Han svarade: "Det är barnen som Gud har beskärmt din tjänare." 6Och tjänstekvinnorna gingo fram med sina barn och bugade sig. 7Därefter gick ock Lea fram med sina barn, och de bugade sig. Slutligen gingo Josef och Rakel fram och bugade sig. 8Sedan frågade han: "Vad ville du med hela den skara som jag mötte?" Han svarade: "Jag ville finna nåd för min herres ögon." (exempel på otro, delvis sökt exempel)

* Dom 6:1 s 278 Men när Israels barn gjorde vad ont var i HERRENS ögon, gav HERREN dem i Midjans hand, i sju år.

** Dom 6:11 s 278 11Och HERRENS ängel kom och satte sig under terebinten vid Ofra, som tillhörde abiesriten Joas; dennes son Gideon höll då på att klappa ut vete i vinpressen, för att bärga det undan Midjan. (exempel på vardagssysslor som har samband med att offra sitt liv)

** 1 Sam 17:32–58 s 278 32Och David sade till Saul: "Må ingen låta sitt mod falla. Din tjänare vill gå åstad och strida mot denne filisté." 33Saul sade till David: "Icke kan du gå åstad mot denne filisté och strida mot honom; du är du ju allenast en yngling, och han är en stridsman allt ifrån ungdomen." 34Men David svarade Saul: "Din tjänare har gått i vall med sin faders får; om då ett lejon eller en björn kom och tog bort ett får av hjorden, så följde jag efter vilddjuret och slog ned det och ryckte rovet ur munnen på det; och om det då reste sig upp mot mig, så fattade jag det i skägget och slog ned det och dödade det. 36Har nu din tjänare slagit ned både lejon och björn, så skall det gå denne oomskurne filisté såsom det gick vart och ett av dessa djur, ty han har smädat den levande Gudens här." 37Och David sade ytterligare: "HERREN, som räddade mig undan lejon och björn, han skall ock rädda mig undan denne filisté." Då sade Saul till David: "Gå då åstad; HERREN skall vara med dig." 38Och Saul klädde på David sina egna kläder och satte en kopparhjälm på hans huvud och klädde på honom ett pansar. 39Och David omgjordade sig med hans svärd utanpå kläderna och prövade på att gå därmed, ty han hade aldrig försökt något sådant. Och David sade till Saul: "Jag kan icke gå så klädd, ty jag har aldrig försökt sådant." Därpå lade David det av sig. 40Och han tog sin stav i handen och valde ut åt sig fem släta stenar ur bäcken och lade dem i sin herdeväska och i barmen, och tog sin slunga i handen; därefter gick han fram mot filistéen. 41Och filistéen gick framåt och kom David allt närmare, och hans sköld bärare gick framför honom. 42Då nu filistéen såg upp och fick se David, föraktade han honom; ty denne var ännu en yngling, ljuslätt och skön. 43Och filistéen sade till David: "Menar du att jag är en hund, eftersom du kommer emot mig med käppar?" Och filistéen förbannade David, i det han svor vid sina gudar. 44Sedan sade filistéen till David: "Kom hit till mig, så skall jag giva ditt kött åt himmelens fåglar och åt markens djur." 45David svarade filistéen: "Du kommer mot mig med svärd och spjut och lans, men jag kommer mot dig i HERREN Sebaots namn, hans som är Israels härs Gud, den härs som du har smädat. 46HERREN skall denna dag öfverlämna dig i min hand, så att jag skall slå ned dig och taga ditt huvud av dig, och jag skall denna dag giva de filisteiska krigarnas döda kroppar åt himmelens fåglar och åt jordens vilda djur; så skola alla länder förnimma att Israel har en Gud. 47Och hela denna hop skall förnimma att det icke är genom svärd och spjut som HERREN giver seger; ty striden är HERRENS, och han skall giva eder i vår hand." 48När då filistéen gjorde

sig redo och gick framåt och närmade sig David, sprang David med hast fram mot hären, filistéen till mötes. 49Och David stack sin hand i väskan och tog därur en sten och slungade och träffade filistéen i pannan; och stenen trängde in i pannan, så att han föll omkull med ansiktet mot jorden. 50Så övervann David filistéen med slunga och sten och slog filistéen till döds, 51utan att David därvid hade något svärd i sin hand. Sedan sprang David fram och ställde sig invid filistéen och fattade i hans svärd; och när han hade dragit det ut ur skidan, gav han honom dödsstöten och högg av hans huvud därmed. När filistéerna nu sågo att deras kämpe var död, flydde de. 52Men Israels och Juda män stodo upp och höjde ett härskri och förföljde filistéerna ända dit där vägen går till Gai, och ända intill Ekrons portar; och filistéer föllo och lågo slagna på vägen till Saaraim, och sedan ända till Gat och ända till Ekron. 53Sedan Israels barn sålunda häftigt hade förföljt filistéerna, vände de tillbaka och plundrade deras läger. 54Och David tog filistéens huvud och förde det till Jerusalem, men hans vapen lade han i sitt tält. 55När Saul såg David gå ut mot filistéen, frågade han härhövitsmannen Abner: ”Vems son är denne yngling, Abner?” Abner svarade: ”Så sant du lever, konung, jag vet det icke.” 56Då sade konungen: ”Hör då efter, vems son den unge mannen är.” 57När sedan David vände tillbaka, efter att hava slagit ihjäl filistéen, tog Abner honom med sig och förde honom inför Saul, medan han ännu hade filistéens huvud i sin hand. 58Då sade Saul till honom: ”Vems son är du, yngling?” David svarade: ”Din tjänare Isais, betlehemitens, son.” (exempel på vardagssysslor som har samband med att offra sitt liv)

* 1 Kon 6:7 s 278 7Och när huset uppfördes, byggdes det av sten som hade blivit färdighuggen vid stenbrottet; alltså hördes varken hammare eller yxa eller andra järnverktyg vid huset, när det byggdes.

** 1 Kon 19:19 s 278 När han sedan gick därifrån, träffade han på Elisa, Safats son, som höll på att plöja; tolv par oxar gingo framför honom, och själv körde han det tolfte paret. Och Elia gick fram till honom och kastade sin mantel över honom. (symboliskt exempel av stort värde)

*** Psalt 103:3-5 s 275 3han som förlåter dig alla dina missgärningar och helar alla dina brister, 4han som förlöslar ditt liv från graven och kröner dig med nåd och barmhärtighet, 5han som mättar ditt begär med sitt goda, så att du bliver ung på nytt såsom en örn. (centralt citat)

*** Ordspr 18:12 s 277 Före fall går högmod i mannens hjärta, och ödmjukhet går före ära. (centralt citat)

*** Matt 25:21 s 275 Hans herre svarade honom: ’Rätt så, du gode och trogne tjänare! När du var satt över det som ringa är, var du trogen; jag skall sätta dig över mycket. Gå in i din herres glädje.’ (centralt citat)

* Mark 14:47 s 276 47Men en av dem som stodo där bredvid drog sitt svärd och högg till översteprästens tjänare och högg så av honom örat. (exempel av litet värde)

*** Luk 22:31 s 276 Simon, Simon! Se, Satan har begärt att få eder i sitt våld, för att kunna sålla eder såsom vete; (centralt citat)

*** 2 Kor 3:18 s 275Men vi alla som med avhöljt ansikte återspegla Herrens härlighet, vi förvandlas till hans avbilder, i det vi stiga från den ena härligheten till den andra, såsom när den Herre verkar, som själv är ande. (centralt citat)

* Ef 1:21 s 279 21över alla andevärldens furstar och väldigheter och makter och herrar, ja, över allt som kan nämnas, icke allenast i denna tidsålder, utan ock i den tillkommande. (exempel av litet värde, dekoration)

* Ef 2:6 s 279 Ja, han har uppväckt oss med honom och satt oss med honom i den himmelska världen, i Kristus Jesus, (exempel av litet värde, dekoration)

*** Kol 3:17 s 27917Och allt, vadhelst I företagen eder i ord eller gärning, gören det allt i Herren Jesu namn och tacken Gud, Fadern, genom honom. (centralt citat)

*** Upp 4:11 s 276 ”Du, vår Herre och Gud, är värdig att mottaga pris och ära och makt, ty du har skapat allting, och därför att så var din vilja, kom det till och blev skapat.” (centralt citat)